

DE ZEE IS KRAAKHELDER

HOE KAN DAT ALS ER AL MILJOENEN JAREN MATERIAAL IN TERECHTKOMT?

Wind, regen, vorst en golven breken de bodem en het gesteente op het vasteland af. Dat gaat jaar in jaar uit door. Veel van dat materiaal komt via rivieren in zeeën terecht. Geulen, kloven en valleien worden steeds dieper, kustlijnen verdwijnen. Maar er is een probleem: als dat proces miljoenen jaren duurde, had de zee allang een grote modderpoel moeten zijn geweest. Zoals je weet is dat niet het geval. Hoe praten evolutionisten zich hieruit?

MISSENDE MODDER

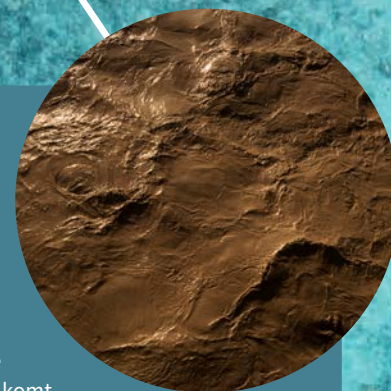
Wetenschappers berekenden dat elk jaar zo'n 20 miljard ton modder en gesteente van de continenten stroomt, de zeeën in. Het gaat om fijn materiaal dat de harde, zwarte, vulkanische oceaانبodem bedekt. Onderzoeken laten zien dat de zachte modderlagen die er liggen op dit moment minder dan 400 meter dik zijn. En sommige grote stukken oceaانبodem zijn zelfs helemaal niet bedekt. Hoe kan dat als de oceanen al minstens drie miljard jaar oud zouden zijn?

Platentektoniek moet de missende modder volgens evolutionisten verklaren. Oceaanplaten schuiven met enkele centimeters per jaar uit elkaar. Daar waar zo'n plaat het continent raakt, duikt hij eronder – dat gebeurt in oceaantroggen of subductiezones – en neemt hij erop liggend modder en gesteente mee de diepte in.

Die verklaring loopt echter mank. Volgens berekeningen schuift er jaarlijks maar 1 miljard

ton sediment in subductiezones. Waar blijft dan de overige 19 miljard ton? Die is in geen velden of wegen te bekennen. Daarbij komt dat de oceanen allang opgevuld hadden moeten zijn als het jaarlijkse proces van modderafzetting door rivieren miljoenen jaren had geduurd.

De missende modder past beter in het plaatje dat creationisten schetsen. Zij gaan er immers niet van uit dat de oceanen miljoenen jaren oud zijn en verklaren de afzetting (kort samengevat) als volgt: in de tweede helft van het zondvloedjaar trok het water zich terug van de continenten en stroomde het in de oceaانبekkens. Dit water zette toen, zo'n 4500 jaar geleden, in slechts enkele maanden het leeuwendeel van de sedimenten af, alvorens de huidige toevoer werd bereikt.

MISSEND NIKKEL

Nikkel is een metaal dat op een jonge leeftijd van oceanen wijst. Voor oceaanleven is het essentieel dat er kleine hoeveelheden nikkel in het water zitten. Grote hoeveelheden niet; dan wordt het water giftig.

Het huidige nikkelniveau in oceaanwater is 0,228-0,693 nikkeldeeltjes per miljard 'zeewaterdeeltjes' (parts per billion, ppb). Door na te gaan hoeveel nikkel er elk jaar via rivieren de zeeën in stroomt, kun je berekenen hoeveel jaar het duurt om dat huidige nikkelniveau te bereiken. Onderzoekers komen dan op een maximale oceaanleeftijd van 6500 jaar. Afhankelijk van hoeveel nikkel er tijdens de zondvloed plotseling in de oceanen belandde, kan die leeftijd nog veel lager zijn.

GEEN BEWIJS

Besef wel dat je bij dit soort schattingen bepaalde aannames moet doen over wat er in het verleden is gebeurd. In het heden kun je nauwkeurige metingen en observaties uitvoeren. Elke mogelijke factor kun je zorgvuldig overwegen, maar je blijft wel beperkt tot het doen van speculaties. De realiteit is immers dat je niet terug kunt gaan in de tijd om te meten en te observeren wat er precies gebeurde. En je kunt altijd iets over het hoofd zien. De missende modder, zout en nikkel zijn daarom

niet het ultieme bewijs om aan te tonen dat de aarde jong is. Net als bij forensisch onderzoek kun je hooguit spreken van de best mogelijke verklaring. Dat is altijd zo als je kijkt naar argumenten die gebeurtenissen in het verleden moeten verklaren. Wat je wel kunt zeggen is dat dit argument een sterke wetenschappelijke ondersteuning geeft voor een tijdschaal van enkele duizenden jaren in plaats van miljoenen.

MISSEND ZOUT

In de oceanen drijven allerlei mineralen. De bekendste is (keuken)zout (natriumchloride), maar er zijn er nog meer. Vaak is de hoeveelheid mineralen dat de oceanen in stroomt groter dan dat eruit gaat. Dit zorgt ervoor dat de totale hoeveelheid mineralen in de oceanen constant groeit.

Je kunt uitrekenen hoelang het zou duren om aan de huidige hoeveelheid zout te komen. Dat niveau zou in het gunstigste geval voor oude-aardemodellen binnen 62 miljoen jaar moeten zijn bereikt. De oceanen kunnen dus niet ouder zijn dan dat. Je kunt eruit afleiden dat dat véél te jong is om evolutie mogelijk te maken. Daarvoor zijn miljarden jaren nodig.

WEET MEER:

www.weet-magazine.nl/missend1
www.weet-magazine.nl/missend2
Nickel concentration indicates young oceans, D. Whyte, *Creation* 38(3), 2016, 54-55